

Izdevējs: Saeima
Veids: likums
Pieņemts: 15.05.2008.
Stājas spēkā: 01.07.2008.

Publicēts:
"Latvijas Vēstnesis", 82 (3866),
28.05.2008., "Ziņotājs", 13,
10.07.2008.

Attēlotā redakcija: 23.03.2016. - ... Spēkā esošā

Grozījumi:

11.12.2008. likums / LV, 200 (3984), 23.12.2008. / Stājas spēkā 01.01.2009.
12.12.2008. likums / LV, 196 (3980), 17.12.2008. / Stājas spēkā 31.12.2008.
28.05.2009. likums / LV, 89 (4075), 09.06.2009. / Stājas spēkā 01.07.2009.
16.06.2009. likums / LV, 98 (4084), 27.06.2009. / Stājas spēkā 01.07.2009.
01.12.2009. likums / LV, 193 (4179), 09.12.2009. / Stājas spēkā 01.01.2010.
10.12.2009. likums / LV, 205 (4191), 30.12.2009. / Stājas spēkā 01.01.2010.
17.06.2010. likums / LV, 106 (4298), 07.07.2010. / Stājas spēkā 21.07.2010.
16.12.2010. likums / LV, 205 (4397), 29.12.2010. / Stājas spēkā 01.01.2011.
19.06.2014. likums / LV, 123 (5183), 27.06.2014. / Stājas spēkā 11.07.2014.
25.02.2016. likums / LV, 48 (5620), 09.03.2016. / Stājas spēkā 23.03.2016.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Ministru kabineta iekārtas likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir nodrošināt tiesisku, efektīvu, nepārtrauktu un demokrātiskai iekārtai atbilstošu Ministru kabineta darbību.

2.pants. Ministru kabinets

(1) Ministru kabinets ir koleģiāla institūcija, kas ar tam padoto valsts pārvaldes iestāžu starpniecību īsteno izpildvaru.

(2) Saeima ar likumu var nodot izpildvaras īstenošanu atsevišķās jomās arī citām institūcijām, kuras nav padotas Ministru kabinetam, bet kuru darbības uzraudzībai likumā ir noteikti efektīvi mehānismi.

3.pants. Ministru kabineta kompetence

Ministru kabinets apspriež vai izlemj visas lietas, kuras ietilpst tā kompetencē saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmi (turpmāk — Satversme), starptautisko tiesību normām un likumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.02.2016. likumu, kas stājas spēkā 23.03.2016.)

4.pants. Atbildība

(1) Ministru kabinets kopumā atbild par valdības īstenoto politiku. Katrs Ministru kabineta loceklis ir politiski atbildīgs par savu rīcību.

(2) Ministru prezidents ir politiski atbildīgs par Ministru kabineta darbu kopumā.

(3) Neatkarīgi no politiskās atbildības Ministru kabineta loceklis par savu rīcību ir atbildīgs arī saskaņā ar krimināltiesisko, administratīvo vai civiltiesisko atbildību reglamentējošiem normatīvajiem aktiem.

II nodaļa Ministru kabineta sastāvs

5.pants. Ministru kabineta locekļi

(1) Ministru kabineta sastāvā ir Ministru prezidents un šādi ministri, kuriem ir pakļautas attiecīgās ministrijas:

- 1) aizsardzības ministrs;
- 2) ārlietu ministrs;
- 3) *(izslēgts ar 28.05.2009. likumu)*;
- 4) ekonomikas ministrs;
- 5) finanšu ministrs;
- 6) iekšlietu ministrs;
- 7) izglītības un zinātnes ministrs;
- 8) kultūras ministrs;
- 9) labklājības ministrs;
- 10) *(izslēgts ar 16.12.2010. likumu)*;
- 11) satiksmes ministrs;
- 12) tieslietu ministrs;
- 13) veselības ministrs;
- 14) vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs;
- 15) zemkopības ministrs.

(2) Ministru kabineta sastāvā var būt viens vai vairāki ministri, kuriem var nebūt pakļautas ministrijas:

- 1) Ministru prezidenta biedrs;
- 2) ģeogrāfiju ministrs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2008., 28.05.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

6.pants. Ministru prezidents

(1) Ministru prezidents vada Ministru kabineta darbu un nosaka tā galvenās politiskās vadlīnijas, kā arī nodrošina, ka tiek izstrādāta un īstenota Deklarācija par Ministru kabineta iecerēto darbību (turpmāk arī — Deklarācija) un rīcības

plāns tās īstenošanai.

(2) Ministru prezidents bez Īpaša pilnvarojuma pārstāv Ministru kabinetu, kā arī var pastāvīgi vai uz laiku uzņemt viena ministra pienākumu pildīšanu.

7.pants. Ministru prezidenta biedrs

(1) Ministru kabineta sastāvā var būt viens vai vairāki Ministru prezidenta biedri.

(2) Ministru prezidenta biedrs var pastāvīgi vai uz laiku būt arī ministrs, kuram ir padota ministrija, vai Īpašu uzdevumu ministrs.

8.pants. Īpašu uzdevumu ministrs

(1) Lai nodrošinātu Īpašu uzdevumu ministra darbu, izveido Īpašu uzdevumu ministra sekretariātu vai ar Ministru kabineta rīkojumu nodod Īpašu uzdevumu ministra padotībā vienu vai vairākas ministrijas struktūrvienības.

(2) Ja Īpašu uzdevumu ministra padotībā nodotas citam ministram padotas ministrijas struktūrvienības, Īpašu uzdevumu ministrs tās vada saziņā ar ministru, kuram ir padota attiecīgā ministrija.

9.pants. Ministru kabineta locekļa kompetence

(1) Ministru kabineta loceklis pilda normatīvajos aktos viņam noteiktos uzdevumus un uzdevumus, kuri izriet no viņa amata pienākumiem.

(2) Ministru prezidenta biedra kompetenci nosaka Ministru kabinets. Ministru prezidenta biedra veicamos uzdevumus nosaka Ministru kabinets vai Ministru prezidents.

(3) Ministru kabineta loceklis viņam noteikto kompetenci īsteno, ņemot vērā Deklarāciju, Ministru prezidenta noteiktās galvenās politiskās vadlīnijas, kā arī nodrošina, ka tiek izstrādāts un izpildīts rīcības plāns Deklarācijas īstenošanai.

10.pants. Ministru prezidenta aizvietošana

(1) Ministru prezidenta prombūtnes laikā viņa pienākumus pilda Ministru prezidenta biedrs, ja Ministru prezidents nav noteicis citādi.

(2) Ja Ministru kabinetā ir vairāki Ministru prezidenta biedri vai ja Ministru kabinetā nav Ministru prezidenta biedra, Ministru prezidents nosaka pastāvīgu Ministru prezidenta aizvietošanas kārtību. Nosakot ministru, kurš Ministru prezidenta prombūtnes laikā pilda viņa pienākumus, var atkāpties no noteiktās aizvietošanas kārtības.

(3) Ministrs, pildot Ministru prezidenta pienākumus, nav tiesīgs:

1) noteikt politiskās vadlīnijas pārējiem ministriem;

2) atkāpties no amata vai paziņot par Ministru kabineta atkāpšanos;

3) pieprasīt ministra atkāpšanos;

4) lūgt Saeimu atkārtoti izteikt uzticību Ministru kabinetam vai Ministru prezidentam saskaņā ar šā likuma 18.pantu;

5) lūgt Saeimu izteikt uzticību atsevišķam ministram.

(4) Ministrs, pildot Ministru prezidenta pienākumus, nav tiesīgs viņa vietā pieņemt arī citus lēmumus, kuri nav steidzami un var būtiski ietekmēt valsts attīstību.

11.pants. Ministra aizvietošana

Ministra prombūtnes laikā, kā arī tad, ja ministrs beidzis pildīt savus pienākumus, pirms cita persona apstiprināta attiecīgā ministra amatā, šā ministra pienākumus pilda Ministru prezidents vai no Ministru kabineta locekļu vidus viņa iecelts pienākumu izpildītājs.

III nodaļa Ministru kabineta izveidošana

12.pants. Ministru kabineta loceklim izvirzāmās prasības

Par Ministru kabineta locekli nevar izvirzīt un apstiprināt personu, kuru saskaņā ar Saeimas vēlēšanu likumu nevar pieteikt par Saeimas deputāta kandidātu un ievēlēt Saeimā.

13.pants. Ministru prezidenta amata kandidāts

(1) Persona, kuru Valsts prezidents aicinājis sastādīt Ministru kabinetu, uzskatāma par Ministru prezidenta amata kandidātu. Valsts prezidenta kanceleja rakstveidā informē Valsts kanceleju par Ministru prezidenta amata kandidāta aicināšanu.

(2) Ministru prezidenta amata kandidāta lietvedības pārvaldību, tehnisko nodrošinājumu un viņam nepieciešamo atbalsta personālu nodrošina Valsts kanceleja līdz dienai, kad viņš šo statusu zaudē.

(3) Ministru prezidenta amata kandidāts uz laiku, kamēr viņš atrodas šajā statusā, darbavietā ir tiesīgs izmantot atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas.

(4) Ministru prezidenta amata kandidāts šo statusu zaudē brīdī, kad Saeima nobalso par uzticības izteikšanu Ministru prezidenta amata kandidāta sastādītajam Ministru kabinetam. Ja Ministru prezidenta amata kandidāts savu statusu zaudē tādu iemeslu dēļ, kuri nav saistīti ar Saeimas balsojumu par uzticības izteikšanu Ministru kabinetam, Valsts prezidenta kanceleja rakstveidā informē Valsts kanceleju, kad Ministru prezidenta amata kandidāts zaudē savu statusu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.2014. likumu, kas stājas spēkā 11.07.2014.)

14.pants. Ministru kabineta sastādīšana

(1) Ministru prezidenta amata kandidāts iesniedz Valsts prezidentam un Saeimas priekšsēdētājam Deklarāciju, kuru parakstījis viņš pats un viņa aicinātie ministri, kā arī Saeimas lēmuma projektu par uzticības izteikšanu Ministru kabinetam.

(2) Lēmuma projektu par uzticības izteikšanu Ministru kabinetam Saeimas sēdes darba kārtībā iekļauj saskaņā ar Saeimas kārtības rulli.

(3) Saeima balso par uzticības izteikšanu Ministru kabinetam pēc tam, kad Ministru prezidenta amata kandidāts ir sniedzis ziņojumu par iespējamo Ministru kabineta sastāvu un par Deklarāciju.

(4) Ministru kabinets uzskatāms par sastādītu, ja Saeima, balsojot par uzticības izteikšanu Ministru kabinetam, izteikusi uzticību visiem šā likuma 5.panta pirmajā daļā minētajiem ministriem kopumā. Turklāt vienai personai var izteikt uzticību tikai vienā ministra amatā, izņemot Ministru prezidentu vai viņa biedru, kurš var uzņemties viena ministra pienākumu pastāvīgu pildīšanu.

15.pants. Deklarācija par Ministru kabineta iecerēto darbību

(1) Deklarācija par Ministru kabineta iecerēto darbību ir politisko vadlīniju dokuments, kuru, izvērtējot hierarhiski augstākos ilgtermiņa un vidēja termiņa attīstības plānošanas dokumentus un nacionālās drošības politikas plānošanas

dokumentus, izstrādā Ministru kabineta pilnvaru laikam un kurā ietver Ministru kabineta darbības prioritātes, sasniedzamos mērķus un rezultātus.

(2) Ministru prezidenta amata kandidāts nodrošina to, ka Deklarācija tiek izstrādāta, iepazīstoties ar šā likuma 22.pantā noteiktajā kārtībā sagatavoto informāciju, lai nodrošinātu lietu nepārtrauktību.

(3) Pamatojoties uz Deklarāciju, Ministru kabinets ne vēlāk kā triju mēnešu laikā pēc tam, kad Saeima tam izteikusi uzticību, Ministru kabineta kārtības rullī noteiktajā kārtībā izstrādā un apstiprina rīcības plānu Deklarācijas īstenošanai.

(4) Pārresoru koordinācijas centrs Ministru prezidenta vai Ministru prezidenta amata kandidāta uzdevumā un nepieciešamajā apjomā koordinē Deklarācijas un rīcības plāna izstrādi.

(5) Deklarācijas un rīcības plāna izpildi Ministru kabineta kārtības rullī noteiktajā kārtībā kontrolē Ministru prezidents.

(6) Ministru prezidents ziņo Saeimai par Ministru kabineta paveikto un iecerēto darbību Saeimas kārtības rullī noteiktajā kārtībā.

(19.06.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.07.2014.)

16.pants. Uzticības izteikšana atsevišķam ministram

(1) Personai, kuru Ministru prezidents aicina ministra amatā pēc tam, kad Saeima pieņēmusi lēmumu par uzticības izteikšanu Ministru kabinetam, ir nepieciešama atsevišķa Saeimas uzticības izteikšana.

(2) Lēmuma projektu par uzticības izteikšanu attiecīgajam ministra amata kandidātam, iepriekš no viņa saņēmis piekrišanu, Ministru prezidents iesniedz Valsts prezidentam un Saeimas priekšsēdētājam. Lēmuma projektu par uzticības izteikšanu ministram Saeimas sēdes darba kārtībā iekļauj saskaņā ar Saeimas kārtības rullī.

(3) Saeima balso par uzticības izteikšanu ministra amata kandidātam pēc tam, kad Ministru prezidents ir sniedzis ziņojumu par ministra aicināšanu amatā.

17.pants. Ministru kabineta locekļu stāšanās amatā

Ministru kabineta locekļi stājas pie amata pienākumu pildīšanas tūlīt pēc tam, kad Saeima viņiem izteikusi uzticību.

18.pants. Atkārtota uzticības izteikšana

Ja Ministru prezidents uzskata, ka Ministru kabinetam darbības turpināšanai nepieciešama atkārtota uzticības izteikšana, viņš iesniedz Saeimas Prezidijam atsevišķa lēmuma projektu par atkārtotu uzticības izteikšanu vai rakstveida iesniegumu par atkārtotas uzticības izteikšanas saistīšanu ar kādu Saeimā balsojamu lietu. Atkārtotu uzticības izteikšanu Ministru kabinetam vai Ministru prezidentam nosaka Saeimas kārtības rullis.

IV nodaļa

Ministru kabineta un atsevišķu tā locekļu atkāpšanās un atbrīvošana no amata

19.pants. Ministru kabineta un Ministru prezidenta atkāpšanās

(1) Ministru kabinets uzskatāms par atkāpušos, ja atkāpies Ministru prezidents vai arī jebkurā no šā panta trešajā daļā minētajiem gadījumiem.

(2) Ministru prezidents par savu un līdz ar to visa Ministru kabineta atkāpšanos nekavējoties paziņo ministriem, kā arī iesniedz attiecīgu rakstveida paziņojumu Valsts prezidentam un Saeimas priekšsēdētājam.

(3) Uzskatāms, ka Ministru kabinets ir atkāpies šādos gadījumos:

1) līdz ar jaunievēlētās Saeimas sanākšanu uz pirmo sēdi;

Ministru kabineta vai atsevišķa Ministru kabineta locekļa nomaīņa pati par sevi nepārtrauc tiesību aktu projektu un citu iesāktu lietu virzību, kā arī neietekmē attīstības plānošanas dokumentu spēkā esamību.

VI nodaļa Ministru kabineta darbības atbalsts

24.pants. Parlamentārais sekretārs

(1) Ministru kabineta loceklis uz savu pilnvaru laiku var iecelt parlamentāro sekretāru no Saeimas deputātu vai attiecīgā Ministru kabineta locekļa biroja amatpersonu vidus (25.pants). Parlamentārajam sekretāram ir atļauts saņemt tikai vienam amatam paredzēto atalgojumu pēc savas izvēles.

(2) Par parlamentāro sekretāru nevar iecelt personu, kuru saskaņā ar Saeimas vēlēšanu likumu nevar pieteikt par Saeimas deputāta kandidātu un ievēlēt Saeimā.

(3) Parlamentārais sekretārs atbilstoši attiecīgā Ministru kabineta locekļa kompetencei uztur saikni ar Saeimu un tās komisijām, pārstāv attiecīgo Ministru kabineta locekli likumdošanas procesā Saeimā, piedalās likumprojektu sagatavošanā un izskatīšanā, kā arī veic citus Ministru kabineta locekļa dotos uzdevumus un pilda normatīvajos aktos noteiktos pienākumus.

(4) Ministru prezidenta parlamentārais sekretārs pilda šā panta trešajā daļā minētos parlamentārā sekretāra kompetencē ietilpstošos pienākumus, kā arī, ja nepieciešams, sasauc un vada parlamentāro sekretāru sanāksmes, lai nodrošinātu informācijas apmaiņu un parlamentāro sekretāru darbības koordināciju.

(5) Ja amatu zaudē Ministru kabineta loceklis, to zaudē arī attiecīgais parlamentārais sekretārs.

(6) Ministru prezidenta parlamentāro sekretāru Ministru prezidents atbrīvo no amata pēc savas iniciatīvas vai pēc parlamentārā sekretāra paša vēlēšanās. Ministrs parlamentāro sekretāru atbrīvo no amata pēc savas iniciatīvas vai parlamentārā sekretāra paša vēlēšanās.

(7) *(Izslēgta ar 01.12.2009. likumu)*

(8) Par parlamentārā sekretāra iecelšanu amatā vai atbrīvošanu no amata ministrs nekavējoties rakstveidā informē Saeimas Kanceleju un Valsts kanceleju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

25.pants. Ministru kabineta locekļa birojs

(1) Ministru kabineta locekļa birojs veic politisko analīzi jautājumos, kuri skar attiecīgo nozari, noskaidro problēmas, sagatavo priekšlikumus to risināšanai un informē sabiedrību par attiecīgā Ministru kabineta locekļa darbību un viņa vadīto nozari, kā arī veic citus uzdevumus saskaņā ar attiecīgā Ministru kabineta locekļa norādījumiem.

(2) Ministru kabineta locekļa biroja izveidošanu un statusu, kā arī konsultatīvo amatpersonu un darbinieku statusu nosaka Valsts pārvaldes iekārtas likums un citi normatīvie akti.

(3) Izdevumus Ministru prezidenta biroja darba nodrošināšanai, kā arī tāda Ministru prezidenta biedra biroja darba nodrošināšanai, kurš vienlaikus nav šā likuma 5.panta pirmajā daļā vai otrās daļas 2.punktā minētais ministrs, sedz no Ministru kabinetam gadskārtējā valsts budžetā piešķirtajiem līdzekļiem. Izdevumus ministra biroja darba nodrošināšanai sedz no ministrijai vai sekretariātam gadskārtējā valsts budžetā piešķirtajiem līdzekļiem.

26.pants. Ministru kabineta locekļu koleģiālās institūcijas

(1) Ministru kabinets vai Ministru prezidents no Ministru kabineta locekļiem var izveidot vienu vai vairākas koleģiālas institūcijas (piemēram, komisiju, padomi) atsevišķu jautājumu apspriešanai.

(2) Ministru kabineta locekļu koleģiālās institūcijas darbu piešķirtā budžeta ietvaros nodrošina tā nozares ministrija, kuras darbības jautājumu apspriešanai izveidota attiecīgā koleģiālā institūcija. Starpnozaru koleģiālo institūciju darbu

nodrošina Ministru kabineta vai Ministru prezidenta noteikta institūcija.

VII nodaļa Lietu izskatīšana Ministru kabinetā

27.pants. Lietu virzība Ministru kabinetā

(1) Jautājumu izskatīšanai Ministru kabinetā var iesniegt Ministru kabineta loceklis.

(2) Ministru kabinetā izskatāmo dokumentu veidus, iesniegšanas un saskaņošanas kārtību, virzību, Ministru kabineta un Ministru kabineta komiteju sēžu, kā arī valsts sekretāru sanāksmju sagatavošanas un norises kārtību un citus Ministru kabineta iekšējās kārtības un darbības jautājumus reglamentē Ministru kabineta kārtības rullis.

28.pants. Ministru kabineta sēdes

(1) Ministru kabinets jautājumus izskata kārtējā vai ārkārtas sēdē. Ministru kabineta kārtējo sēdi sasauc un sēdes darba kārtību nosaka Ministru prezidents. Ministru kabineta ārkārtas sēdi jebkurā laikā un vietā var sasaukt un tās darba kārtību noteikt Valsts prezidents vai Ministru prezidents.

(2) Ministru kabineta sēdi vada Ministru prezidents. Ja ārkārtas sēdi sasaucis Valsts prezidents, to vada Valsts prezidents.

(3) Ministru kabineta sēdē katram Ministru kabineta loceklim ir tiesības izteikties par jebkuru sēdes darba kārtībā iekļauto jautājumu.

(4) Ministru kabineta sēdē ar padomdevēja tiesībām var piedalīties personas, kurām šādas tiesības paredzētas citos normatīvajos aktos.

(5) Ministru prezidents pēc savas iniciatīvas vai pēc Ministru kabineta locekļa ierosinājuma var uzaicināt izteikt viedokli Ministru kabineta sēdē atbildīgās amatpersonas, sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības organizāciju pārstāvjus vai citus lietpratējus, kuru viedoklis var būt nozīmīgs attiecīgā jautājuma izlemšanā.

(6) Ministru kabineta sēdes protokolē un ieraksta audioformātā. Ministru kabinets nosaka šo audioierakstu izmantošanas, glabāšanas un arhivēšanas kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 21.07.2010.)

29.pants. Ministru kabineta darbības atklātums

(1) Ministru kabinets un tam padotās valsts pārvaldes iestādes informē sabiedrību par savu darbību un pieņemtajiem lēmumiem. Informācijas izsniegšanu ierobežo saskaņā ar Informācijas atklātības likumu un citiem normatīvajiem aktiem.

(2) Ministru kabineta sēdes ir atklātas. Ministru prezidents var pasludināt atsevišķas Ministru kabineta sēdes vai to daļas par slēgtām. Pieteikšanās kārtību, ierobežojumus un dalības norises kārtību Ministru kabineta sēdēs nosaka Ministru kabineta kārtības rullis.

(3) Ministru kabineta sēdes darba kārtību, tai pievienotos publiski pieejamos tiesību aktu projektus un sēdes protokolu publicē Ministru kabineta mājaslapā internetā.

30.pants. Lēmumu pieņemšana

(1) Ministru kabineta sēde var notikt un lēmumu tajā var pieņemt, ja sēdē piedalās vairāk nekā puse no Ministru kabineta locekļiem.

(1¹) Ministru kabineta sēde var notikt un lēmumu tajā var pieņemt, piedaloties tikai Ministru prezidentam un vismaz trim citiem Ministru kabineta locekļiem, ja valstī izsludināts izņēmuma stāvoklis, pasludināts karš vai Valsts prezidents

paziņojis Ministru kabinetam par nepieciešamo militārās aizsardzības soļu speršanu (Satversmes 44.pants).

(2) Ministru kabinets lēmumu pieņem vienprātīgi, ja neviens no klātesošajiem Ministru kabineta locekļiem pret lēmumu neiebilst. Ja kāds no klātesošajiem Ministru kabineta locekļiem ieibilst un pieprasa balsojumu, lēmumu pieņem balsojot. Lēmums ir pieņemts, ja par to nobalsojis klātesošo Ministru kabineta locekļu vairākums. Ja balsu skaits sadalās vienādi, izšķirošā ir Ministru prezidenta balss.

(3) Par klātesošiem balsošanā uzskatāmi tie Ministru kabineta locekļi, kuri balso "par", "pret" vai "atturas". Ja Ministru kabineta loceklis normatīvajos aktos noteikto ierobežojumu dēļ, kā arī ētisku vai citu apsvērumu dēļ atsakās piedalīties lēmuma pieņemšanā, viņš par to paziņo pirms lēmuma pieņemšanas un ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc Ministru kabineta sēdes iesniedz rakstveida motivāciju, kas tiek pievienota sēdes protokolam.

(4) Ministru kabineta locekļi balso atklāti. Katra Ministru kabineta locekļa balsojumu protokolē.

(5) Ministru kabineta loceklim, kurš izpilda arī cita Ministru kabineta locekļa pienākumus, ir tikai viena balss.

(6) Ministru prezidenta biedram neatkarīgi no viņam noteiktās kompetences un veicamajiem uzdevumiem Ministru kabineta sēdēs ir viena balss.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.02.2016. likumu, kas stājas spēkā 23.03.2016.)

VIII nodaļa Ministru kabineta tiesību akti

31.pants. Ārēji normatīvie akti

(1) Ministru kabinets var izdot ārējus normatīvos aktus — noteikumus tikai šādos gadījumos:

1) ja likums Ministru kabinetu tam īpaši pilnvarojis. Pilnvarojumā norāda tā galvenos satura virzienus;

2) lai apstiprinātu starptautisko līgumu vai tā projektu, denonsētu starptautisko līgumu vai apturētu tā darbību, ja Satversmē vai likumā nav noteikts citādi;

3) ja tas nepieciešams Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanai un ja attiecīgais jautājums ar likumu nav noregulēts. Šādi noteikumi nevar ierobežot privātpersonas pamattiesības.

(2) Noteikumos norāda, uz kāda likuma normas pamata tie izdoti, un noteikumu projektam pievieno informāciju par izstrādātā projekta nepieciešamību un ietekmes izvērtējumu. Pievienojamās informācijas saturu un ietekmes izvērtējuma objektu nosaka Ministru kabinets.

32.pants. Iekšēji normatīvie akti

(1) Ministru kabinets vai atsevišķs Ministru kabineta loceklis, ievērojot Valsts pārvaldes iekārtas likuma un citu ārējo normatīvo aktu noteikumus, var izdot tam padotajām iestādēm un amatpersonām saistošus iekšējus normatīvos aktus.

(2) Ministru kabineta loceklim šā panta pirmajā daļā noteiktās tiesības izdot iekšējus normatīvos aktus var izmantot arī tā iestāde, struktūrvienība vai amatpersona, ar kuras starpniecību Ministru kabineta loceklis īsteno iestādes vai amatpersonas padotību. Šādā gadījumā iekšējais normatīvais akts saskaņojams ar attiecīgo Ministru kabineta loekli.

(3) Ministru kabineta loceklis, izmantojot arī pilnvaru pārņemšanas tiesības, izņēmuma gadījumos var izdot iekšējus normatīvos aktus kā iestādes administratīvais vadītājs.

33.pants. Citi tiesību akti

(1) Ministru kabinets un Ministru kabineta loceklis, ievērojot Valsts pārvaldes iekārtas likuma, Administratīvā procesa likuma un citu normatīvo aktu prasības, izdod administratīvos aktus, pieņem politiskus lēmumus, pārvaldes lēmumus un citus tiesību aktus.

(2) Papildus citiem politiskajiem lēmumiem, kurus pieņem Ministru prezidents vai ministrs, par politiskiem lēmumiem uzskatāmi arī lēmumi par ministra atbrīvošanu no amata, parlamentārā sekretāra iecelšanu vai atbrīvošanu no amata, kā arī par Ministru kabineta locekļa konsultatīvo amatpersonu iecelšanu vai atbrīvošanu no amata.

IX nodaļa

Ministru kabineta locekļu un parlamentāro sekretāru tiesības un ierobežojumi

(Nodaļa 17.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.2010.)

34.pants. Atlīdzība Ministru kabineta loceklim un parlamentārajam sekretāram

(1) Ministru kabineta locekļa un parlamentārā sekretāra atlīdzību nosaka atbilstoši Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumam.

(2) Ministru kabineta loceklim atvaļinājumu piešķir, viņu komandējumā nosūta un likumā noteiktajos gadījumos par viņam pienākošās atlīdzības piešķiršanu vai izmaksu lemj Ministru prezidents, bet parlamentārajam sekretāram — attiecīgais Ministru kabineta loceklis.

(3) Ministru kabineta loceklim un parlamentārajam sekretāram ir tiesības normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā saņemt atlīdzību par izdevumiem, kas saistīti ar komandējumiem.

35.pants. Ierobežojumi Ministru kabineta loceklim un parlamentārajam sekretāram

Ministru kabineta locekļu un parlamentāro sekretāru komercdarbības, ienākumu gūšanas, amatu savienošanas, darbu pildīšanas, kā arī citus ierobežojumus un pienākumus nosaka normatīvie akti.

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Ministru kabineta iekārtas likums (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1993, 28.nr.; 1994, 13.nr.; 1995, 14.nr.; 1996, 13.nr.; 1998, 15.nr.; 2000, 6.nr.; 2002, 10.nr.; 2003, 9., 14.nr.; 2004, 11.nr.).

2. *(Izslēgts ar 16.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)*

3. *(Izslēgts ar 16.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)*

4. Līdz dienai, kad stājas spēkā attiecīgi grozījumi likumā "Par valsts budžetu 2008.gadam", Ministru kabineta locekļu un parlamentāro sekretāru mēnešalgas izmaksai nepieciešamie papildu izdevumi tiek segti no Finanšu ministrijas pamatbudžeta apakšprogrammā "Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem" paredzētajiem līdzekļiem.

5. *(Izslēgts ar 16.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)*

6. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2010.gada 1.jūlijam ir spēkā Ministru kabineta noteikumi, kas izdoti, pamatojoties uz Saeimas 1993.gada 15.jūlijā pieņemtā Ministru kabineta iekārtas likuma 14.panta pirmās daļas 3.punktu.

7. Ministru kabinets līdz 2009.gada 1.martam izdod šā likuma 27.panta otrajā daļā minētos noteikumus. Līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 1.martam tiek piemēroti Ministru kabineta 2002.gada 12.marta noteikumi Nr.111 "Ministru kabineta kārtības rullis", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

8. Spēkā esošās instrukcijas, kuras Ministru kabinets līdz 2008.gada 30.jūnijam izdevis, pamatojoties uz Saeimas 1993.gada 15.jūlijā pieņemto Ministru kabineta iekārtas likumu vai Ministru kabineta 2002.gada 12.marta noteikumiem

Nr.111 "Ministru kabineta kārtības rullis" un ievērojot ārējo normatīvo aktu prasības, pēc šā likuma spēkā stāšanās piemērojamas līdz to atzīšanai par spēku zaudējušām, bet ne ilgāk kā līdz 2010.gada 1.jūlijam.

9. Ministru kabinets līdz 2009.gada 1.martam izdod šā likuma 28.panta sestajā daļā minētos noteikumus.

10. Ievērojot Latvijas Republikas starptautiskās saistības, pēc šā likuma spēkā stāšanās paliek spēkā Ministru kabineta noteikumi, kas izdoti, pamatojoties uz Saeimas 1993.gada 15.jūlijā pieņemtā Ministru kabineta iekārtas likuma 14.panta pirmās daļas 3.punktu, un kas apstiprina starptautiskus līgumus.

11. Šā likuma 34.panta piektajā daļā minēto prēmiju un 36.panta trešajā daļā minēto pabalstu 2009.gadā izmaksā atbilstoši likumam "Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā".

(12.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 31.12.2008.)

12. Persona, kuru parlamentārā sekretāra amatā iecēlis Ministru prezidents un kura ieņem parlamentārā sekretāra amatu 2009.gada 31.decembrī, turpina pildīt parlamentārā sekretāra pienākumus arī no 2010.gada 1.janvāra līdz brīdim, kamēr tā zaudē amatu vai Ministru prezidents to atbrīvo no amata.

(01.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

13. Ministru kabinets vienlaikus ar gadskārtējā valsts budžeta likuma projektu 2011.gadam iesniedz Saeimai informatīvo ziņojumu par Latvijas apstākļiem piemērotāko ministriju skaitu un pārvaldes organizāciju atbilstoši šim skaitam un ministriju kompetencei, ņemot vērā valsts pārvaldes principus un izvērtējot veicamās funkcijas un pieejamos finanšu līdzekļus.

(17.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.2010.)

Likums stājas spēkā 2008.gada 1.jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2008.gada 15.maijā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2008.gada 28.maijā